

Република Србија
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕТ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

72 Број: Службено
22. јули 2010. године
Београд

МИНИСТАРСТВО ЗА ИНФРАСТРУКТУРУ

-Господин Милутин Мркоњић, министар-

Београд

Предмет: Мишљење Савета за борбу против корупције о Нацрту закона о безбедности пловидбе и лукама на унутрашњим водама

Савету за борбу против корупције достављен је ради давања мишљења, Нацрт закона о безбедности пловидбе и лукама на унутрашњим водама.

Размотрили смо достављени Нацрт и с тим у вези обавештавамо Вас о следећем:

Савет за борбу против корупције сматра је да је Нацрт закона добар и да га, с обзиром на околности и област коју регулише, треба донети што пре, јер је Уставом Републике Србије из 2006. године предвиђен нови облик својине – јавна својина, која обухвата државну својину, својину аутономне покрајне и својину јединице локалне самоуправе. Недовољна одређеност појма јавне својине наглашена је чињеницом да прописивање јавне својине, као новог облика својине није праћено доношењем одговарајућих реституционих закона.

Одредбом члана 210. Нацрта закона о безбедности пловидбе и лукама на унутрашњим водама предвиђено је да је лука и лучка инфраструктура у јавној својини и да се овај статус не може променити у поступку деволуције јавне својине или конверзије права коришћења у право својине све док одређено подручје ужива правни статус лучког подручја. Одредбе овог члана надаље прописују да изузетно инфраструктура у лукама односно пристаништима може бити у својини оператера који су то право стекли у процесу својинске трансформације, а што се утврђује одредбама

приватизационог уговора или документацијом из спроведеног поступка својинске трансформације и увидом у земљишне књиге.

Овде указујемо да Закон о приватизацији одредбом члана 3. ст. 6. («Сл. гласник РС» бр. 38/01... 123/07) прописује да предмет приватизације не могу бити природна богатства и добра у општој употреби, као добра од општег интереса. Према томе, одредбе уговора о приватизацији предузећа за обављање лучких делатности којима је купац стекао право својина над инфраструктуром у лукама, правно су ништаве.

Такође указујемо да Закон о концесијама («Сл. гласник РС» бр. 55/03) у члану 1. уређује услове, начин и поступак давања концесије за коришћење природног богатства, добара у општој употреби за које је законом одређено да су у својини Републике Србије и за обављање делатности од општег интереса, док члан 5. став 1. тачка б истог закона прописује да предмет концесије може бити изградња, одржавање, модернизација лука и објеката речног саобраћаја.

Сходно горенаведеном, сматрамо да члан 210. достављеног нацрта колидира са цитираним одредбама наведених закона. Наиме, самим тим што је омогућена приватизација лучке инфраструктуре, омогућено је да купац предузећа за обављање лучке делатности стекне и право својине над добром у општој употреби за које је законом предвиђено да не може бити предмет приватизације, већ предмет концесије.

Такође сматрамо да ово не би било добро решење уколико би приликом практичне реализације одредаба овог закона дошло до проблема који би угрозили безбедност пловидбе и отежали несметано обављање лучких делатности. Евентуални проблеми би се могли јавити у случају постојања дуалитета својинских облика на лучком земљишту и на лучкој инфраструктури.

Мишљења смо да су непрецизне и одредбе члана 230. због тога што је нејасно колику ће паушалну накнаду лучки оператер плаћати Лучкој управи. Предлажемо да закон пропише стандарде за утврђивање износа накнаде које лучки оператер плаћа Лучкој управи, а не да се то везује за другу луку истих и сличних претоварних капацитета, јер се прецизнијим дефинисањем могу избећи различита тумачења и примена у пракси.

Чињеница да ова област до сада није била регулисана законом као и њена специфичност намећу потребу за што хитнијим доношењем овог закона. Ценимо ваше настојање у циљу доношења овог закона и надамо се да ће наше примедбе допринети побољшању предложеног законског текста.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК

Верица Бараћ